

nr. 69 / 22 februarie – 7 martie 2015 - apariție bilunară

DIMITRIOS

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poșta

www.sfantuldumitruposta.ro

<https://www.facebook.com/RevistaDimitrios>

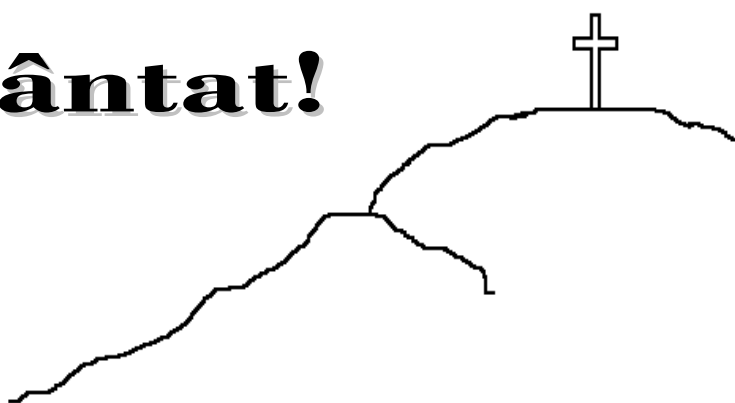
CVÂNTUL SĂPTĂMÂNII

Post binecuvântat!

pr. paroh Mihai Gojgar

Când scriu acest articol, febra, amețelile și starea de slăbiciune provocate de un virus în ultimele zile îmi sunt încă parteneri de luptă. De aceea, le-am și dat acest primat al articolului. Și pentru că nu am găsit întâmplător că această boală a venit chiar înainte de post. "Trebuie să mănânci!", "poți avea probleme cu stomacul, dacă nu te hrănești", "ai grijă cu medicamentele" sunt refrenele auzite săptămâna trecută. Într-adevăr, darul sănătății merită apreciat, mult mai mult decât o facem cei mai mulți dintre noi. Fără să fie bunul suprem al vieții, sănătatea trupească reprezintă suportul solid al mișcărilor inimii. Iar aici, în viața duhovnicească, am ajuns la virtutea cea mai înaltă pe care trebuie să o țintim: curăția sufletească.

Printre instrumentele spirituale cele mai folosite se numără și postul. Ca o confirmare a ceea ce am spus mai devreme, însă, nu poți ține post "după tipic" dacă starea fizică nu-ți dă voie. Credeți-mă că acum, încercând să ies din convalescență, singurele dorințe îmi sunt să slujesc cum se cuvine duminică la Sfânta Liturghie și să încep Postul Paștelui sănătos deplin. Nu sunt un ascet venit din Pustiul Egiptului Sf. Antonie cel Mare, dar bucuria postirii e una deosebită. Nu aș vrea să ratez nici o parte din calea aceasta frumoasă, de amurg, ce ne va conduce tainic, spre noaptea strălucitoare a Învierii. Și nu doar pentru că bucatele din noaptea de Paști vor fi cu adevărat mult mai îmbietoare. Din punct de vedere trupească, o pauză de hrană de origine animală este o cadou enorm pentru organismul nostru bombardat de chimicale, grăsimi și zaharuri. Avem în față o perioadă de o lună și jumătate în care putem gusta hrana adamică dinainte de Cădere. De ce n-am face-o?

Omul a fost gândit de Dumnezeu ca o ființă vegetală, verde, care să se hrănească din toate roadele pământului. Farmacia izvorâtă din lutul din care suntem și noi făcuți arată că pământul nu ne oferă doar hrană, ci și vindecare. O hrană frugală, cât mai naturală, cât mai nepreparată termic, revigorează trupul și sufletul. Vorbesc ca un dietetician? Sper că nu! Și sper că înțelegeți că aceste cuvinte vi le împărtășesc doar ca sfat, nu ca cerință. Știu că e greu de făcut pachetul dimineța. Știu că seara există tendința să pui mâna pe orice găsești în frigider. Mai știu și că mâncarea naturală e mai scumpă. Că trebuie preparată și că nu e timp. Că pare mai simplu să iei o shawarma "de post", un falafel, sau un sanviș cu burger de soia. Hotărâți, dar străduiți-vă! Ce e mai ușor și mai ieftin, nu este neapărat mai bun. Iar pentru demersul postului, chiar nu. Or mai fi și scăpări. Or fi zile în care nu veți avea altă soluție, decât covrigi și lipie cu cartofi prăjiți. Dar să aveți întotdeauna în gând și dorință sentimentul bucuriei, păcii, sănătății pe care le vor fi avut Adam și Eva în Paradis. Atunci vorbeau cu Dumnezeu în răcoarea serii.

În seară, în negura pe care începem să o traversăm după apusul acestei duminici, nădăjduiesc că postul nostru, fiecare după puterile sale, ne va ajuta să dialogăm cu Dumnezeu, Cel care ne oferă liniștea mult-dorită.

Post binecuvântat!

pr. Marius Curelea

A fost o vreme, înainte de Marea Schismă, când în sânul Bisericii de Răsărit s-a produs o dureroasă frământare cu privire la cinstirea sfintelor icoane. Dușmani ai Bisericii, în frunte cu unii împărați ai Bizanțului, dușmani de care Biserica nu duce lipsă nici astăzi, au născocit și au impus rătăcirea că cinstirea pe care o dăm sfintelor icoane ar fi idolatrie, adică închinare la idoli și că această cinstire ar fi luată de la păgâni. Împărații împotriviți au declanșat astfel o cruntă prigoană împotriva creștinilor rămăși tributari practicii de totdeauna a Bisericii.

Cu puțină întrerupere, această persecuție a ținut peste 100 de ani, timp în care s-au convocat două sinoade, unul la Niceea, în 787, iar altul în 843, când s-a hotărât pentru întreaga Biserică repunerea întru cinstire a sfintelor icoane, ca o practică bazată pe învățătura corectă a Bisericii Universale. Restaurarea cultului sfintelor icoane a produs atunci în capitala Imperiului bizantin, Constantinopol, un entuziasm atât de mare, încât s-a hotărât ca biruința dreptei credințe să fie amintită în fiecare an, în prima duminică a Sfântului și Marelui Post. Din acest motiv a fost numită Duminica Ortodoxiei.

Dar ce înseamnă această Ortodoxie pe care noi o mărturisim? Înseamnă că este absolut necesar să ne precizăm identitatea mai ales când ne confruntăm nu numai cu diverse ideologii politice, ci și cu cele mai năstrușnice susțineri religioase, venite la noi din întreaga lume. A fi creștin ortodox înseamnă a trăi permanent bucuria credinței, a prezenței și purtării de grijă a lui Dumnezeu în viața personală, a descoperi importanța rugăciunii și a participării regulate la Sfânta Liturghie, a împărtășirii cu Hristos prin Sfintele Taine și a identificării sfinților ca exemple de urmat într-o lume aflată în criză de modele.

În Duminica Ortodoxiei, în toate bisericile ortodoxe se oficiază Liturghia Sfântului Vasile cel

Mare. Această Liturghie, una dintre cele trei existente în cultul ortodox, se oficiază numai de zece ori pe an: în primele cinci duminici din Postul Mare, în Joia și Sâmbătă Mare, în Ajunul Crăciunului și al Bobotezei și în ziua sărbătorii Sfântului Vasile cel Mare.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române trimite în fiecare an, în Duminica Ortodoxiei, o scrisoare pastorală care este citită în toate bisericile din parohii și mănăstiri. În pastorală se vorbește despre importanța cinstirii sfintelor icoane ca expresie a credinței ortodoxe și se face un apel către toți credincioșii, să contribuie fiecare la lucrarea misionară a Bisericii. Credincioșii contribuie benevol, după posibilități, la acest fond, sprijinind numeroasele proiecte organizate de către Biserica Ortodoxă Română. Fondul este destinat pentru întreținerea, restaurarea, pictarea de sfinte lăcașuri de închinăciune, precum și pentru activitățile misionare din țară și din diaspora. Fondul este necesar atât pentru continuarea programelor derulate de Biserică, dar și pentru inițierea altora, precum și pentru susținerea parohiilor sărace.

Prima duminică din Postul Mare numită și Duminica Ortodoxiei sau Duminica cinstirii Sfintelor Icoane, încununează așadar o săptămână duhovnicească, cu rânduieli specifice și momente unice în trăiri din cursul anului bisericesc. Să ne închinăm cu evlavie sfintelor icoane, păstrându-le cu sfințenie în casele noastre, știind că cinstea dată lor se ridică la sfinții zugrăviți pe ele. Deasemenea să ne spovedim în această perioadă a Postului celui Mare, năzuind la împărtășirea cu Trupul și Sângele Mântuitorului Iisus Hristos.

"Cuvântul Tatălui cel necuprins, din tine, Născătoare de Dumnezeu, S-a cuprins, întrupându-se; și chipul cel întinat la chipul cel dintâi întorcându-l, cu dumnezeiasca podoabă l-a amestecat. Deci, mărturisind mântuirea, îl închipuim cu fapta și cu cuvântul." (condac, glas 8).

SFÂNTUL CU MULTE ROADE

Filip Scarlat

„Pe martiri îi iubim după vrednicie ca pe ucenicii și imitatorii Domnului, pentru neîntrecuta lor iubire față de Împăratul și învățătorul lor.” Astfel relatea scrisoarea Bisericii din Smirna adresată comunității creștine din Filomenium, primul document de limbă greacă în care se reproduce martiriul unui sfânt mucenic, Sfântul Policarp, episcopul Smirnei.

Părinții lui muriseră în urma persecuțiilor împotriva creștinilor, iar copilul a fost încredințat unei femei credincioase, pe nume Calista. Tânărul Pangratie s-a arătat foarte sensibil la suferințele și nevoile semenilor săi. Astfel, fără știrea mamei sale adoptive, a împărțit săracilor rezervele de hrană ale acesteia.

Descoperind fapta lui Pangratie, Calista s-a supărat foarte tare, chiar dacă ea însăși iubea milostenia. Atunci, tânărul s-a rugat lui Dumnezeu, iar hambarele s-au umplut la loc. În fața unei astfel de minuni, Calista i-a schimbat numele din Pangratie în Policarp, adică „cel cu multe roade”. Și într-adevăr și-a împlinit vocația, printr-o neobosită slujire a credinței creștine. Activitatea lui neîntreruptă a fost sintetizată într-o frumoasă mărturisire atunci când proconsulul i-a cerut să-l renege pe Hristos: "De optzeci și șase de ani ții servesc și nici un rău nu mi-a făcut. Cum pot să blestem pe Împăratul meu, Cel care m-a mântuit?" Proconsulul a voit să-l condamne la fiare, dar cum jocurile se terminaseră, spectatorii au poruncit ca el să fie ars de viu. Astfel la 23 februarie 155 primea cununa muceniciei Sfântul Policarp, episcopul Smirnei. A continuat să aducă roade și după moartea sa, căci scrisoarea Bisericii ne prezintă și începutul cultului moaștelor și al sfinților: "dea Domnul să ne adunăm și noi acolo, după putință, cu bucurie și veselie, ca să sărbătorim ziua martiriului lui ca ziua nașterii".

CUM TREBUIE SĂ ȚINEM POSTUL PĂȘTELUI

diac. Bogdan Bădiță

Ce este postul? Postul nu stă în înfrânarea de la mâncare, cât în înfrânarea de la gânduri necurate – să postim de gânduri! (Pr. Tadei – Pateric). Sfântul Serafim de Sarov spune: *Istovește-ți trupul cu postul și privegherea, și vei alunga gândul chinuitor al iubirii de plăceri.* Iar Sfântul Paisie Aghioritul mărturisește că *războiul trupesc firesc se retrage cu postul, privegherea, rugăciunea, dar numai atunci când nu există mândrie.*

Mântuitorul a postit 40 de zile înainte de începutul activității Sale publice. Apoi Sfinții Apostoli au practicat postul unit cu rugăciunea și urmând exemplul lor, întreaga Biserică ține rânduiala postului. Sfinții Părinți îndeamnă ca alături de postul de mâncare să ne înfrânăm și de la gânduri, să facem fapte bune, să renunțăm la patimi, să ne spovedim cât mai des, căci scopul este unirea cu Hristos în Taina Euharistiei, să facem metanii și să încununăm rugăciunea particulară cu lacrimile, o atitudine care certifică adevărata pocăință. Iar la scaunul de spovedanie, unde de față este Hristos, nu venim oricum. Trebuie să ne facem mai întâi un examen riguros de conștiință, să ne dorim din toată ființa îndreptarea privirii dinspre înșelăciune spre cer; să facem mereu rugăciunile înainte și după spovedanie

și dacă ne împărtășim este obligatoriu să citim canonul Sfintei Împărtășanii. Sfânta Euharistie ne transfigurează și ne schimbă launtric. Chipurile noastre, după primirea sfințelor taine, luminează duhovnicește asemenea sfinților. Unii oameni înduhovniți văd cum chipurile celor ce primesc Sfânta Împărtășanie radiază de lumina harului Sfântului Duh.

Postul Păștelui este mai aspru. Unii țin postul recomandat de calendar, unde vedem că sunt zile în care nu avem dezlegare la vin și la ulei, că sunt zile de post negru în care nu se mănâncă și nu se bea nimic până seara. Insist asupra faptului că în biserica noastră, se săvârșește în toată perioada postului, în fiecare vineri seara (în afară de Vinerea Mare), Sfânta Liturghie a Darurilor mai - înainte Sfințite. O slujbă cu totul deosebită, cu o încărcătură duhovnicească aparte, în care preoții și unii credincioși (sper cât mai mulți dintre cei care citesc acest articol) se împărtășesc, ținând post negru toată ziua. Dacă reușim să facem aceste lucruri putem să ne bucurăm cât mai deplin de minunea Învierii Domnului, când la auzul glasului preotului *Veniți de luați Lumină*, inimile noastre tresaltă de bucurie duhovnicească, simțind prezența îngerilor care se bucură și ei de evenimentul sfânt al Învierii.

POMENIREA CELOR ADORMIȚI, ÎN POSTUL MARE

diac. Bogdan Bădiță

Perioada Postului Mare este una specială, cu momente liturgice deosebit de frumoase. Printre acestea se numără și grija față de cei adormiți. Astfel, în toate cele șase săptămâni din post, se face pomenirea celor trecuți la Domnul. Pomenirile încep cu săptămâna lui Teodor. De ce a Sfântului Teodor? Deoarece în vremea sa, împăratul Iulian Apostatul a poruncit ca în piața cetății să se stropească toate produsele cu sângele animalelor sacrificate idolilor. Iar Mucenicul Teodor i se arată în vis Arhiepiscopului Eudoxie, descoperindu-i planul împăratului și sfătuindu-l să fiarbă grâu și să-l împartă locuitorilor cetății, pentru ca aceștia să nu meargă să cumpere din piață. Aceasta este prima atestare documentară a folosirii colivei și de fiecare dată când facem parastas, aducem colivă la biserică. Trupul celui adormit nefiind de față, este simbolizat acum prin această colivă pregătită, de obicei, în casă.

În unele zone ale țării pe lângă slujba parastasului, credincioșii *poartă sărindarele* pentru cei adormiți în toată perioada Postului Păștelui. Sărindarul se săvârșește atunci când preotul oficiază Sfânta Liturghie timp de 40 de zile neîntrerupt. Acestea sunt săvârșite de obicei în mănăstiri. Închei articolul cu o istorioară citită cu ceva timp în urmă: *Într-o zi o femeie primește vestea tristă că soțul ei, care lucra într-o mină a murit. Mina s-a surpat peste un grup de mineri și au fost acoperiți de pământ. După vestea cumplită, femeia merge la preot și îi face 40 de zile neîntrerupt, sărindarele. După 40 de zile soțul ei este găsit viu într-un tunel. După ce și-a revenit, soțul mărturisește că zilnic la aceeași oră, un bărbat îmbrăcat în alb îi aducea o bucată de pâine muiată în vin. Și atunci femeia și-a dat seama că de fiecare dată când se slujea Sfânta Liturghie, un înger al Domnului venea la soțul ei și îi dădea hrană duhovnicească. Așa primesc și cei adormiți tot ceea ce noi dăm de pomană în numele lor.*

Pe 22 februarie 2015, se împlinesc 114 ani de la nașterea patriarhului **Justinian Marina**. Cel de-al treilea patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, pe numele de mirean Ioan Marina, s-a născut la 22 februarie 1901, în familia unor credincioși țărani din localitatea Suești, județul Vâlcea.

După ce a terminat gimnaziul în satul său natal, a urmat cursurile Seminarului „Sfântul Nicolae” din Râmnicu-Vâlcea, obținând în anul 1923 diploma de învățător, profesând între 1923 – 1924 ca învățător în Olteanca-Vâlcea, iar între 1924 – 1930 – învățător în Băbeni-Vâlcea. A urmat studiile la Facultatea de Teologie din București și a fost preot paroh între 1924 – 1932 la biserica din Băbeni. Un an de zile (1932 – 1933) a fost director al Seminarului Teologic și preot slujitor la catedrala episcopală din Râmnicu Vâlcea, după care până în 1945 a fost preot-paroh la biserica „Sf. Gheorghe” din Râmnicu Vâlcea. Rămânând văduv, în anul 1945 a fost ales episcop vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, demnitate în care a slujit Biserica până în anul 1947, când a fost ales arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei și Sucevei. La 6 iunie 1948 a fost înscăunat ca arhiepiscop al Bucureștilor, mitropolit al Ungrovlahiei și patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, păstorind până la trecerea sa la cele veșnice.

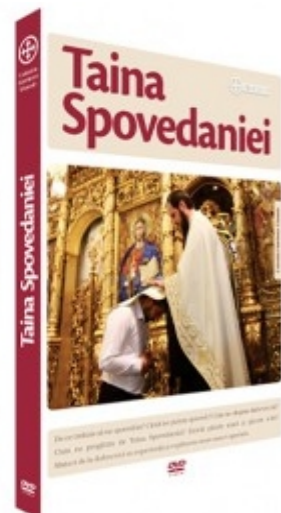
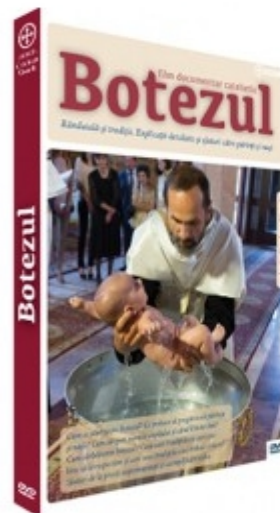
Ca patriarh, Justinian Marina a rămas în istoria Bisericii Ortodoxe Române prin cunoscutul său „Apostolat social”, prin care a știut să dea o nouă orientare activității Bisericii în condițiile grele de viață instaurate de regimul comunist. Patriarhul Justinian a trecut la cele veșnice la data de 26 martie 1977, fiind înmormântat în biserica Mănăstirii „Radu Vodă” din București. Veșnică să-i fie pomenirea!

Două producții ale Televiziunii TRINITAS, al căror realizator este pr. Mihai Gojgar.

Filmul documentar catehetic "Botezul" vă aduce răspunsuri practice la întrebările legate de rânduielile creștinești, începând cu prima zi după naștere și până la momentul primei îmbăieri de după botez, cu exemplificări video ușor de urmărit și de înțeles. Echilibru, bună-cuviință, frumusețe, dreaptă credință.

Ce este și de ce trebuie să ne spovedim? Când și cui ne spunem păcatele? Cât de important este să ne cunoaștem și să ne dezvăluim slujitorului lui Dumnezeu? La aceste întrebări, precum și la multe alte dileme își propune să răspundă filmul "Taina Spovedaniei".

Filmele în format DVD se găsesc la pangarul bisericii Sf. Dumitru- Poștă (preț 13 lei).

CONTRIBUIE FĂRĂ SĂ CHELTUI

Formularul 230 este cea mai ușoară metodă de a ajuta la ctitorirea Bisericii Sf. Dumitru. Formularul se depune, împreună cu fișa fiscală a anului 2013, la administrația financiară de care aparțineți. Atenție! Formularul trebuie completat de mână și semnat personal!

Dacă dețineți sau dacă activați într-o firmă, puteți direcționa, prin intermediul unui contract de sponsorizare, 20% din impozitul pe profit pe anul 2014 către Biserica Sf. Dumitru Poștă. Nu este nici o cheltuială în plus pentru dvs., nici un efort financiar, ci este un DREPT pe care îl aveți. Deductibilitatea cheltuielilor de sponsorizare și mecenat din impozitul pe profit. Contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat pot deduce sumele aferente din impozitul pe profit dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: se încadrează în limita de 3% din cifra de afaceri și nu depășesc 20% din impozitul pe profit datorat (pentru întreg anul fiscal 2011). **Sponsorizarea** trebuie să fie înregistrată în contabilitate în anul pentru care se face plata impozitului (cel puțin contractul de sponsorizare să fie datat în 2011 și plata în 2012).

Firma are dreptul să acorde sponsorizări și peste limitele menționate, dar pentru suma ce depășește limita specificată se plătește impozit pe profit .

Ne-am bucura să prezentați și cunoscuților dvs. posibilitatea de a direcționa cei 2% din impozitul pe profit către biserica noastră. Vă mulțumim!

Cod de identificare fiscală a entității
nonprofit/unității de cult –
16081893
Denumire unitate nonprofit/unitate de cult
– **Biserica Sf. Dumitru Poștă, paraclis
universitar**
Cont bancar (IBAN) -
RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI

Serile catehetice - luni de la ora 18

23 februarie – Rânduielei specifice Postului Paștelui
2 martie – Cum rămânem ortodocși?
9 martie – Lumina dumnezeiască. Sfântul Grigorie Palama
16 martie – Ce este Sfânta Cruce. Înțeleșuri
30 martie – Scara Sfântului Ioan Scărarul

Program liturgic în prima săptămână a Postului Sfințelor Paști

Luni, 23 februarie, ora 18.00- Canonul Sf. Andrei Criteanul și program de spovedanie
Marți, 24 februarie , ora 18.00- Canonul Sf. Andrei Criteanul
Miercuri, 25 februarie , ora 18.00- Canonul Sf. Andrei Criteanul
Joi, 26 februarie , ora 17.00- Canonul Sf. Andrei Criteanul
Vineri, 27 februarie , ora 18.00- Sf. Liturghie a Darurilor mai înainte Sfințite și Sfințirea icoanelor
Sâmbătă, 28 februarie , ora 8.00 - Sf. Liturghie și Parastas.

**Biserica Sf. Dumitru –
Poștă
Str. Franceză Nr.1 Sector 3,
București
0727 394 631**

**RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 – EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 – USD
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.**

Redacția:

Coordonator: Pr. Mihai Gojgar
Redactor-șef: Teodora Popțean
Tehnoredactare: Emanuel Tudor
Distribuție: Mihaela Iancu

Tipar:

Adresa (punct de lucru):
Strada Corvinilor nr. 5, parter
sector 6, București